

[Smørum.]

i Debitors Favør. Desuden foreslaas der i Ændringsforslagene under Nr. 16 og 17 til § 20 forskellige Ændringer i Overensstemmelse med de Synspunkter, som jeg allerede var inde paa ved første Behandling, nemlig at der i højere Grad lægges Vægt paa Ansøgerens personlige Egenskaber og Omstændigheder og paa, at der i de enkelte Tilfælde kan skabes overvejende Sandsynlighed for, at Hjælpen bliver effektiv i den Forstand, at den virkelig vil sætte den paagældende i Stand til fremtidig at klare sine Forpligtelser. Der opnaas her ved for det første det, at der ikke ydes Tilskud til Folk, som ikke behøver eller ikke fortjener Hjælp, og der opnaas for det andet, at Hjælpen bliver mere økonomisk, fordi det i videst muligt Omfang undgaas, at der ydes en Hjælp, og at Kreditorerne saa alligevel stiller Ejendommen til Tvangsauktion. Jeg betragter altsaa disse Ændringer som væsentlige Forbedringer, og jeg takker den højtærede Landbrugsminister for den Forstaaelse, han har vist paa disse Omraader.

Saaledes som Lovforslaget nu foreligger med de nævnte Ændringer maa det betegnes som et overmaade nyttigt og nødvendigt Lovforslag, og jeg vil endnu en Gang rette en Henstilling til Oppositionspartierne om at tage sagligt paa Tingene og medvirke til, at de mange Tusinder af gældtyngede Landbrugere faar den Haandsrækning, som Lovforslaget tilsigter at yde dem. Oppositionspartiernes Ændringsforslag vedrører helt andre Problemer end en Gældsordning for Landbrugere og er efter min Mening kun stillet for at spænde Ben for en Ordning af Gældsproblemet. Der behandles jo desuden for Tiden her i Folketinget andre Lovforslag, hvor der vil blive Lejlighed nok til at diskutere baade Kornordning og Skatteproblemer, og jeg skal derfor ikke komme ind paa det her, men nøjes med at sige et Par Ord om det Ændringsforslag, som Venstre og de to Folkepartier, det frie og det konservative, er enige om, nemlig Ændringsforslaget om, at Rentetilskuddet udgaar.

I Udvalget har vi ikke faaet nogen Forklaring paa dette Standpunkt, og vi fik det heller ikke ved Sagens første Behandling her i Tinget. Det ærede Medlem

Hr. Brorsens lyriske Talemaader om ranke Rygge og alt det der synes jeg, vi kan lade ligge og saa se at komme ned paa Jorden og tale jævnt og naturligt om Forholdene. Det skulde vel ikke være helt udelukket at blive enig om, at naar man ikke vil gennemføre en rationel Ordning ved simpelt hen at bortskære en Del af Kapitalens urimelige Krav — og det vil Oppositionspartierne jo ikke medvirke til —, sker der det, hvad enten man vælger prishævende Foranstaltninger, Skattelettelser, direkte eller indirekte Pengetilskud fra det offentlige, at Staten eller Samfundet betaler en Part af Landbrugernes Tribut til Kapitalen. Forskellen er kun den, at man ved de Foranstaltninger, Oppositionspartierne foreslaar, lægger en Del af Byrderne paa den fattigste Befolkning og paa deres Bekostning bringer „Hjælp“ til mange, som ikke har Hjælp behov. At tale om principiel Forskel paa Rentetilskud og Saneringslaan er efter min Mening rent Hykleri. Enhver kan indse, at naar Staten yder Laan til en lavere Rente end den, Laantagerne ellers maa betale, og lavere end den, Staten maa betale, er der i Virkeligheden Tale om Rentetilskud af akkurat samme Karakter, som naar Tilskuddet udbetales i kontante Penge. Det ærede Medlem Hr. Brorsen afviste ved første Behandling Rentetilskud bl. a. med den Begrundelse, at det betød saa lidt. Ja, det kan gerne være, at Halvtreds- og Hundrekronesedler er Smaapenge for det ærede Medlem, men for fattige Landbrugere, som staar og skal betale Rentepenge og mangler dem, ikke ser nogen Udvej til at skaffe dem — for dem er det ikke Smaapenge. Naar det desuden i Lovforslaget er udtrykkelig forudsat, at ogsaa Kreditorerne skal yde et vist Bidrag, kan jeg ikke se, at det ærede Medlem med den Begrundelse kunde nægte sin Medvirkning til Lovforslagets Gennemførelse.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale de af Fler-tallet stillede Ændringer.

Brorsen: Det er ikke helt ualmindeligt, det er tværtimod temmelig almindeligt, har været det i den senere Tid, at den socialdemokratiske Ordfører har begyndt sin Tale med at sige, at det er desværre ikke lykkedes